

den Oplysning, den ærrede Minister gav os i Gaar, at en af disse Vogne, han omtalte, var under Bygning paa et dansk Værksted. Det gælder jo nemlig om denne Vogntype, at den ingenlunde er dyrere end andre. De lange, store Vogne, Boggievognene, koste væsentlig det samme, enten de bygges efter den ene eller anden Type; men det kunde jo tænkes, og det vilde være meget beklægtigt, hvis det havde været nødvendigt for at faa dette bedre Jærnbanelmateriel at gaa til Udlandet. Jeg tror derfor, at enhver med Tilfredshed har hørt, at de ny Vogne, der nu ere under Bygning — 3dje Klasse's Sidegangsvogne — bygges paa det danske Værksted i Randers. Jeg er overbevist om, at det tillige betyder, at Hegeringen, saa vidt det fornuftigvis kan ske — det er klart, at der maa tages økonomiske Hensyn — vil lade de store Bevillinger, der foreligge paa dette Omraade, komme den danske Industri til gode.

Alberg: Det er nogle af de i Finansudvalgets Betænkning aftrykte Bilag, der først ere fremkomne saa sent, at de ikke have kunnet komme til Behandling i Finansudvalget, hvortil jeg ønsker at knytte nogle faa Bemærkninger. Det første af disse Bilag er det, der er aftrykt i Betænkningen under Nr. 33 om Løn til Brevsamlere og til de udvidede Brevsamlingssteder. Jeg paaskønner meget, at den højtærede Minister allerede har faaet den Foranstaltning sat i Værk fra 1ste November forrige Aar. Det er aabenbart af en ikke ringe Betydning for en meget stor Del af Befolkningen, at de forskellige Jærnbanelstationers Brevsamlingssteder — der er jo saadanne ved de allerfleste Stationer, hvor der ikke er Ekspedition — ligesom ogsaa andre større Brevsamlingssteder nu ere komne saa vidt, at de i alt væsentligt kunne ekspedere paa samme Maade som ved selve Postekspeditionerne. Man var jo kommet ind paa som Regel aarlig at bevilge 5 saadanne Postekspeditioner ved de forskellige Jærnbanelstationer blandt dem, hvor Brevantallet var størst. Med dette vilde der have hengaaet en meget lang Arrække, inden man var naaet saa vidt, som man nu paa en Gang er naaet. Saa vidt jeg kan skimte, er det omtrent 150 Brevsamlingssteder, der have faaet udvidet Ekspedition saaledes, at de ogsaa kunne ekspedere baade Pakker og Pengejager indtil et Beløb af 500 Kr. Dette er altsaa en meget betydelig Forbedring. Hvis man derimod vilde have vedblevet med at oprette Postekspeditioner med et Tal af ca. 5 om Aaret, vilde det jo have medtaget 30 Aar, inden man

var naaet saa vidt, som man nu er naaet paa en Gang omtrent. Dertil kommer, at Postekspeditionerne medføre en betydelig større Udgift end disse udvidede Brevsamlingssteder saaledes, at 5 Postekspeditioner, naar man fraregner det Beløb, der er medgaaet til Brevsamlerne, som de træde i Stedet for, vilde medføre en forøget Udgift aarlig af omtrent 4,000 Kr., og man vilde derved, naar man var naaet lige saa vidt, som man nu er med de udvidede Brevsamlingssteder, være kommen til en Udgift af omtrent 120,000 Kr. Det, som jeg egentlig ønsker her at fremhæve, er, at det Bidrag, man tilstaaer disse Brevsamlere, forekommer mig at være vel lille. Jeg antager, at Skylden derfor ligger til alle Sider, og jeg skal ikke nævne nogen enkelt i den Henseende. Men det Beløb, der tilstaaes, vil, saavidt jeg kan forstaa, til sammen udgøre 8,790 Kr. Naar der af disse 150 Brevsamlingssteder først er omtrent $\frac{1}{3}$, som slet intet faa, fordi man antager, at Antallet af deres Ekspeditioner ikke naar over 500, og der saa er tilstaaet de $\frac{4}{5}$ Beløb paa fra 40 til 80 Kr. à 120 Kr., medens en eneste faar 150 Kr., saa er det Vederlag, som jeg ikke tror staa i et nogenlunde passende Forhold til det Arbejde og det Ansvar, som Stillingen nu medfører, og jeg vil derfor tillade mig at henstille, om man ikke i en ret nær Fremtid kunde gaa til en ret betydelig Forhøjelse deraf. Dersom man f. Eks. satte 100 Kr. som Gennemsnit, vilde der kunne blive lidt til de allermindste og maaste et nogenlunde taaleligt Beløb til de andre. Jeg tror, at det vil være det mindste, man kan spise dem af med. Det vilde føre til en aarlig Udgift af omtrent 15,000 Kr. Sammenligner man det med den Udgift, det vilde medføre, hvis man vedbliver at udvide Postekspeditionerne, hvilket vilde koste 120,000 Kr., vil det ses, at man alligevel her vilde opnaa en Besparelse af omtrent 100,000 Kr. Det forekommer mig derfor, at det vilde være ret rimeligt, om man nu vilde gaa til at forbedre den Stilling, man har givet disse Brevsamlere. Man har endogaa paa en vis Maade været nødt til at indskrænke det Vederlag, man hidtil har givet Brevsamlerne, idet man har forhøjet Grænsen for det Brevantal, der skulde naas, forinden de kunne faa Tillæg. Det er jo det samme som en Indskrænkning af, hvad de hidtil have haft. Der er ogsaa en anden Klasse af Bestillingsmænd, hvem der er paafort en noget forøget Ulejlighed ved denne Foranstaltning, nemlig Pakmestrene, særlig paa de private Jærnbaner. De have ikke haft med Karteringen at gøre, hverken med Hensyn